

contēne/sic eris amic⁹ dei. Ille ei nullū hor-
ruit. nullū p̄tēpsit. sed amicoꝝ idē est velle et
nolle. vel si qꝫ faciliter ifrigidamur idigem⁹
accessione charitatis. Feruore p̄ gemitū orō-
nis. Igne pacis xp̄i p̄ passionē xp̄i. et p̄ desi-
deria adherendi vt sup̄. Quādo te diligā rē.
¶ Labore. oportet te apponere labore. Et me-
rito. om̄ib⁹ ī factis grauis ē inceptio prima.
postea tū alleniat onus. Uides quātos labo-
res sustinet agricolē p̄ fructu terre. mercato-
res p̄ trāsēūt mare/multis se ingerunt picul.
militēs vulnera belli sustinet p̄ trāsitorijs. et
tu sine labore esse nō debes. ¶ Moderatōne
opeꝝ p̄ discretōz. Ne q̄d nimis. ne nimis vo-
lēs eradere vas ip̄m frangat. Tene mediū.
nō sis nimis remissus nec nimis inq̄r⁹. ver-
sus. Om̄ibus adde modū. modus ē pulc̄r-
rima virt⁹. ¶ Naturali p̄mixtiōe. Attēde q̄d
nature tue p̄gruat. Quibusdā em̄ p̄dest mul-
tū insistere orōni. quibusdā meditari. Alij fa-
cilis trabunt iudicio rōnis. alij cōpassiōe.
alij b̄nificiōz p̄sideratōne. alij sunt vtiliores
ad vitā actiua. alij ad p̄tēlatiua. Sic de ci-
bo et potu debes naturā tue p̄plexiōis atten-
dere. et de vtroqꝫ moderate sumere. vni em̄ ē
mediū q̄d alteri nō sufficit. s; attēde ne cor q̄
neqꝫ crapula. ¶ Ordine. vt incipias a via pur-
gatiua. vt p̄us abluaris et mūderis anteq̄m p̄
viā vniuiā te dilecto p̄iungas. Nō em̄ decet
lutosum et sordidū anteq̄m lotus sūt ad oscu-
lū regis prumpe. Nō eas p̄mo ī tecto an̄q̄
discas ire ī terra. ¶ Promptitudine. vt ī vi-
ta tua habeas relectiōz ī somno rē. vt sp̄ p̄m-
ptus sis ad eleuādū cor tuū. et verificet ī te
illud. Sursum corda habem⁹ ad dñm. vt p̄m-
te dicere possis. De de me⁹ ad te d̄ luce vigi-
lo. Sis igit̄ discret⁹ vigilādo et p̄mpt⁹. et sp̄
bone volūtatis. ¶ Quiete. vt q̄c̄qd distracti-
onē tibi ingerit/fugias ī pace ī idipm̄ requie-
scēs/nisi ex officio aut obediētia aut obliga-
tione tenearis insistere occupatiōi. Fuge tū
iudicia et suspitōes. qz multū inquietāt cor.
Et si erūpūt cogitatiōes suspicādi/relique
eas nō determinādo se rētiā sed dic. Qui
nos iudicat dñs est. Dubia interpretare ī me-
liozē p̄tē. et si alter ceciderit/p̄patere ei et dic.
Si hec tēptatiō me inuenisset/forte p̄fundū
us me deiecisset. ¶ Recollectōe. sepe te recol-
lige ab imis ad summa. a tēpalib⁹ ad eterna.
ab exteriorib⁹ ad intima. a vanis ad duratu-
ra. Noli videre vanitates. noli audire fabu-
las. dic. Uidi cūtra q̄ erāt sub sole et ecce vni-
uersa vanitas. sol dilect⁹ me⁹ bonus. solus

amabilis. cādid⁹ et rubicūd⁹ mihi sufficiētis
sum⁹. Sic em̄ facit puer q̄ non vult aliqd̄ re-
putari/aut melior esse p̄ se suo ¶ Seruicio s̄a-
ctoꝝ. habeas aliq̄s sp̄ales sanctos quib⁹ q̄-
tidiana impēdas seruicia. et semp̄ astēt ī con-
spectu dei p̄ te intercedēdo. vt beatā v̄ginē.
angelū tuū. apostolū. martyꝝ. v̄ginēz aut
p̄fessorē/aut plures q̄ oꝝent pro te. ¶ Totali
subiectōe. vt totū te subijcias voluntati dei
vt dicas ei. Pie iesu sic tu scis et vis/ita me-
cū age Et si gratiā meditatiōis tibi dederit/
cū timore suscipe. si nō dederit/cū patientia
sustine. Quicqd̄ tecū egerit/sis p̄tentus sine
murmuratōe. ita esto quasi vnus sp̄s cum
eo/vt nihil te putes scire nisi Iesum xp̄m et
hunc crucifixū. ¶ Ulteriori tendētia p̄ quie-
te p̄tēlatiōis. Si em̄ religiosus es (vt di-
cit cācellarius parisiēsis) teneris rēdere ad q̄-
eternā p̄tēlatiōis. etiā si vir ī fine vite tue
p̄prehenderes. quia hoc erigit stat⁹ tu⁹. Ad
militē spectat miseros defendere. ad rusticū
laborare. ad religiosū p̄tēlatiōni insistere
rē. Uñ dicit Bonauē. vbi dimittit vna
die/ibi altera icipe/vt facias sicut volēs ascē-
dere mōtē altū. cū quiescere vult/nō sp̄ reuer-
titur ad pristinū locum. sed in eodem loco se-
det et quiescit. et ibidem incipit post quietē.
Nos aut̄ ideo nō p̄tēlatiōis in cōtēplatione.
qz quod hodie cū difficultate gratia dei
acquirimus/cras ingerēdo nos leuitatibus
aut fabulis aut voluptatib⁹ p̄dimus. et sic
de ascensu montis ad valles plabimur. et nō
continuan⁹. ¶ Xpo/vt nihil p̄ponas ei/ ip̄m
deprecans vt sit adiutor tuus. protector. dire-
ctor et finis Amen.

¶ Explicit tractat⁹ de eleuatiōe mētis ī deū/
qui et alphabetū diuini amoris inscribit.

Incipit doctrinalis
expositio m̄gr̄i Johis Beron cācellarij pa-
risiē. sup̄ septē psalmos penitēntiales.

Era penitētia ¶ Prefatio **L**
velut scala quedā ē qua hō
p̄tōz/qui (fm̄ euangelicam
parabolā) descēdit de ieru-
salē in hiericho/rursus ī hie-
rusalē (hoc est ad pacis visi-
onē) ascendit. ¶ Hui⁹ s̄o scale septē sunt gra-
dus. quib⁹ cōr̄ndēt psalmi septē/ qui dicūt
penitēntiales. ¶ Primus itaqꝫ gradus est ti-
mor pene/a q̄ p̄m⁹ palmus incipit. Dñe ne
ī furore tuo arguas me/ neqꝫ ī ira tua corri-
pias me. ¶ Scōs ē dolor culpe. Dic ē q̄ ī se

Expositio super septem

cūdo ps. optādo dicit. Beati qz remisse sūt iniquitates / z quoz recta sūt pctā. Et hūc peccatoroz p̄fessio ipsoz qz remissio sequit̄. Delictū meū inq̄t cognitū tibi feci / z iniusticiam meā a te nō abscondi. Et itez. Dixi p̄fitebor aduersū me iniusticiā meā dño / z tu remisisti impietate pcti mei. ¶ Tercio grad⁹ ē spes venie. hāc timor p̄cedit. q̄ rursus in tercio psalmo clamat Dñe ne i furore tuo arguas me / neq; in ira tua corripas me. Et hunc dolor comitat̄. Afflic⁹ sum z humiliat⁹ sū nimis / rugiebā a gemitu cordis mei. Post hec vero sequit̄ spes. Dñi i te dñe sp̄avi / tu exaudies me dñe de⁹ meus. ¶ Quarto grad⁹ ē amor mūdicie. hāc non hoīs iusticia / sed dei miscōdia efficit. Tñ quart⁹ psalm⁹ ait. Miserere mei deus / fm magnā miscōdia; tuā. Ac deinde subdit. Ampli⁹ laua me ab iniquitate mea. Et iteruz. Cor mundū crea i me de⁹. ¶ Quint⁹ grad⁹ ē desideriu; celestis patrie. p̄ quo orat quintus psalm⁹. Dñe exaudi orationē meam. P̄cedit aut̄ p̄emptus p̄ntis vite. Quia defecerūt inq̄t sicut fum⁹ dies mei. Et iterū. Dies mei sicut umbra declinauerūt / z ego sicut fenusa arui. Et hunc comitat̄ p̄sideratio eternitatis diuine. Tu aut̄ dñe i eternū p̄manes zc. Et rursus. Tu aut̄ dñe ipse es / z anni tui nō deficiēt. z ex his p̄sequit̄ desideriu; habitatiōis sup̄ne. de q̄ p̄cludēdo ait. Filij seruoꝝ tuoz habitabūt / z senē eoz in selm d̄riget. ¶ Sext⁹ grad⁹ ē diffidētia vtutis p̄prie. z hanc inuariat p̄fidētia diuine miscōdie. p̄ q̄ sext⁹ psalm⁹ suspirat dicens. De pfundis clamaui ad te dñe zc. Et merito. qz ad celestē patriā puenire p̄p̄ria vtute diffido. Nā si iniquitates obseruaueris dñe / dñe q̄s sustinebit. S; d̄ copiositate tue miscōdie p̄fido. Quia ap̄d dominū mīa z copiosa apud eū redēptio. ¶ Septim⁹ grad⁹ ē exultatio sp̄ual̄ leticie. Hāc assidua oꝛo efficit. ideo septim⁹ psalm⁹ incipit Dñe exaudi oꝛonē meā aurib; p̄cipe obsecrationē meā. Per hāc ex diuioꝝ oꝛeoz p̄sideratione hō i dei p̄templationē ascēdit. Meditatur sū inq̄t in om̄ib; opib; tuis / z i fact; manū tuaz meditabor. Tñ radē exultādo cōcludit. Sp̄s tu⁹ bon⁹ deducet me in terrā rectā. Nos ḡ si in hanc terrā celestis hierlm̄ deduci cupim⁹ / his septē p̄nie gradib; ascēdere. et in his psalmis assidua deuorōe meditari debemus / exemplo beatissimi Augustini. de quo legit q̄ vltima q̄ defunct⁹ est infirmitate. h̄mōi psalmos d̄ p̄nia / quos sibi iusserat scribi. iacēs in lecto p̄tra parietē posu⁹

intuebat z legebat. et vbertim ac iugiter flebat. Ideo et hui⁹ sc̄ti doctoris alioꝝq; sententijs sup̄ psalmis penitentialib; quas dā oꝛones seu meditatōes deuotas p̄ponere dignū duri. quib; ad p̄niam p̄uocari / et p̄ p̄niaz in dei p̄templatōez human⁹ anim⁹ valeat promoueri. Illud tñ i exordio p̄mittēdū ē. q̄ licet septē affect⁹ quos septez gradib; scale penitētie appropiamus dictis septē psalmis. apte deceterq; (vt oñsum ē) p̄ueniāt. Tñ (sic dicit Hugo i libello de oꝛōne) sciēdū ē hanc p̄prietatē in om̄ib; psalmis nō esse / vt p̄ totā seriē vnus affectus extendat̄. sed sepe ex alio affectu transit in aliū / sicut ex affectu timorē in affectū amoris. vel in īpei affectū vel p̄olationis. fm q̄ mēs orantis diuersis modis affici solet. Vocat̄ aut̄ qualit̄ p̄ singulos psalmos cognoscat̄ (licet non sit hui⁹ opis explanare) tamē quantū ad p̄positū p̄tinet satis ex sequentibus apparebit.

Meditatio deuota

sup̄ primo psalmo penitentiali
Dmine Jesu xpe future iudex seculi. q̄ bonos i celesteregnū tuū. malos v̄o in ignē eternū es missurus. Dū ego reus z indign⁹ pctōz / horroꝝ futuri iudicij tui p̄sideo. timēs ac tremens ad te clamare p̄pellor z dicere. Dñe ne in furore tuo arguas me / neq; i ira tua corripas me. Sed ve mihi quō immensaz clementiā tuā ad furozē / quō infinitā miscōdia; tuā ad irā p̄uocare merui. Verui itaq; z spon te p̄fiteor. alioquin coactus fatebor. Scio tñ dñe (te docēte) qz tu semp̄ idē es. ideo tu i variis affectus non mutabilis es. De te qz scriptū ē. Tu aut̄ dñe vtutū cū tranquillitate iudicas. Furis ergo semp̄ tranquill⁹. irascēz semp̄ placatus. Nō est furoz tuus / nō est ira tua in te z in tuo affectu. sed extra te est et in effectu tuo. Furoz tuus pena ē inferni. Ira tua purgatoꝝ pena. In inferno quasi furē do arguis. In purgatorio quasi irascendo corripis. In illo p̄ iusticiā arguis insolubilit̄. i isto p̄ miscōdiam corripis salubrit̄. et tñ ab vtroq; oꝛo eripi. ab vtroq; desidero z pe to liberari dicēs. Dñe ne i furore tuo arguas me zc. Sed q̄ pacto / q̄ frōte / qua hoc p̄sūmo audacia: nō vtiq; de mea iusticia / sed de tua miscōdia. Ideo. Miserere mei dñe. Iqua re. Quā infirmus sum. Nō mee virtutis firmitatem / sed mee vanitatis allego infirmitatez. Ego infirmus / tu medicus. ḡ sana me

dñe. Hic adhibe q̄ tu vis medicamēta. Hic
 vte. hic seca / tu tñ a furore tuo z ira. hoc ē a
 fute vite pena me libera. Hec a te o pie me
 dice / frustra peto vt sanes me. qm̄ turbata
 sunt oia ossa mea. (ossa loqr̄ non corpis sed
 aīe) Ossa anime mee. vires sunt anīe mee. qz
 sicut in ossibus corpis / sic in viribus anime
 p̄sistit fortitudo. Uires anime mee / memo
 ria. intelligētia z volūtas. In quibz dū sane
 sunt / sc̄tē trinitatis vera imago est z imilitu
 do. Sed heu me. qm̄ p̄ pctm̄ infirme facte
 sūt / iō turbate. hoc est intra se. z p̄tra se inui
 cē turbate sunt. Et ideo laia mea turbata
 est valde. Quia ergo nō modicū / s; valde cō
 turbata est anīa mea. qz valde infirmata est
 om̄is fortitudo sua. Dū tibi morbū meū
 detego / dū medico egritudinis magnitudi
 nē oñdo. oro vt sanes / sed tu dñe vsqz quo
 Usqz quo dñe sanitate differis? Nō ē dilato
 ista crudelitas tua. sed ideo differis / vt dum
 dū lucrari p̄mittis cū vicis / ex hoc p̄suade
 as aīe mee / in que mala se p̄cipitavit. et vt in
 de cautior sit. Nā ex difficultate z dilatoe sa
 nationis / fit diligētor custodia recepte sani
 tatis. Uel ideo mihi p̄fectā differis curatoz /
 quia imp̄fectū tibi offero orationē. Nāz hic
 nondū tam p̄fecte oro / vt audire merear. ad
 huc te loquente dicā. Ecce assum. Quare h̄?
 Quia nō satis p̄fecte animā meaz conuerto
 ad te. sed nec hoc possūz nisi tu suppleas im
 perfectū meū. Ideo. Cōvertere dñe et eripe
 animā meā. hoc est. fac me ad te p̄fecte p̄uer
 ti. Durū em̄ z laboriosum est mihi ad sereni
 tatē z tranquillitatē diuine lucis a terrenaz
 cupiditatū caligine retroz queri. Eripe ergo
 animā meaz peccatis. s. ligatā. z in sua p̄uer
 sione hostibus multis impeditā et oppressā
 tanq̄ inherentē p̄plexitatibz huius seculi. z
 spinas quas dā dilacerantiū desideriozū i ip
 sa p̄uersione patientē. Ab his quoqz mal' eri
 piēs / saluū me fac. p̄pter misericordiā tuā. /
 nō p̄pter iusticiā meā. qz peccatis z demeri
 tis meis iusta debet dānatio. sed p̄pter mi
 scōiam tuā p̄ quā p̄uersis ad te pia promitti
 tur saluatio te dicēte. Cōuertimini ad me z
 ego cōuertar ad vos. Tu ergo qui auersus
 eras / z quē mihi auersum mea fecerat auer
 sio. p̄vertere ad me / qui ad te p̄uersus sum z
 si parū cōuersus. Fac me p̄uerti p̄fectius. et
 sic. Cōvertere dñe a vindicta tua. z eripe ani
 mā meā. nō solū a p̄nti malicia / sed saluū me
 fac etiā a future mortis miseria. Qm̄ nō est i
 morte qui memor sit tui / i inferno aut quis

cōfitebit tibi. O p̄ssime dñe nō immerito
 hic festino mihi peccata dimiti. qm̄ p̄ mo
 tē vel i inferno nō erit memoria tui aut cōfel
 sio peccati. que. s. vtilis sit ad veniā. qz nūc ē
 tps p̄uersionis / sed cū hec vita trāsierit / tps
 erit retributōis. Ut ergo ab illa eterna mor
 te. vt ab illa inferni damnatione p̄ penitētiā
 liberer. Laboraui in gemitu meo / lauabo p̄
 singulas noctes lectū meū. lachrimis meis
 stratum meū rigabo. O felix Dauid q̄ has
 penitētie erumnas p̄ tot noctes vtiliter susti
 nuit. Ue mihi misero qui has vna vix hora
 sustinere valeo / aut non volo. z si q̄qz velle
 mihi adiacet. qz tñ imp̄fecte volo / p̄ficere nō
 inuenio. Tu ergo dñe da mihi velle. da mi
 hi p̄ficere. da mihi laborare nō solū in gemi
 tu cordis / sed lauare lectū meum lachrimis
 corpis. nec lanare solū exterius seu sup̄ficie
 tenus / sed etiāz rigari intrinsec' / vt flet' me'
 nō solū ad exteriora corpis / s; vsqz ad cordis
 itima pueniat / ibiqz p̄maneat. Hec solū dñe
 peto lauari aut lachrymos rigari lectum vel
 stratum meū corpale / sed etiā spūale. s. interio
 ris p̄ficiētie. et h̄ p̄ singulas noctes. i. p̄ singu
 lis pctā ex ea oriētia. Oriunt quippe mihi al
 ternatim dies ac noctes. Noctes parior / cū
 carne seruo legi pcti. Dies sentio / cū mente
 seruo legi dei. O vtinā fugatis noctibz pec
 catorū / z abiectis tenebris viciozū / oriatur
 mihi z illucescat clarius dies virtutū z lumi
 na gratiaz. Sed heu me miserū. Quia tur
 batus est a furore oculus meus. Hec heu
 iterū heu. qz oculus mentis mee vix p̄t ad
 ortuz diei z spiritualis luminis confurgere.
 z hoc. qz turbatus est a furore. Hec solum a
 furore tuo diuino tam futuro quē timeo / q̄
 p̄senti quē sentio. sed etiam a furore meo p̄
 prio quē gemo. hoc est a furiosa z cupiscētia
 mea a primo parētē transfusa. p̄ quā q̄z dū
 sum in hac miserabili vita / licet nō totaliter
 extinctus / tamē multipliciter turbat' ē ocu
 lus. Et merito. quia inueteraui inter om̄es
 inimicos meos. s; inter omnia vicia mea z
 pctā mea / que vere inimici mei sūt dū me ab
 amore diuino separāt et auertūt. Inter que
 inueteraui / dū p̄ inueterataz p̄suetudinē me
 eis subiectū ē d̄sensū. Sed tu dñe p̄ssime
 post laborē z gemitū. post imbres creberri
 mos lachrymaz da mihi p̄solatiōis tue auxi
 lium / vt dicere valeā. Discedite a me omnes
 qui opami iniquitatē. qm̄ exaudinr dñs vo
 cē fletus mei. Da mihi optare ab operarijs
 iniquitatis separi / nō solum loco sed animo

Expositio super septem

in quoz peccauit sortio / vt sic z tua i me cor
reptio / z mea i te solatio inotescat. vt sic spi
rit^{us} me^{us} sentiat / qm^{is} voces fieri^{us} mei exaudisti.
Da mihi dñe vt itez atqz itez exultas dicā.
Exaudiuir dñs deprecationē meā / dñs orō /
nē meā suscepit. Deprecationē meā p pccis de
ponēdis. z ordē meā pro stutibz adipiscē
dis. Sed nō solū dñe da mihi exaudiri pro
me. non solū pro mea / sed etiā pro meozū p
rimoz salute. Nec soluz p amicoz meoz / sz
etiā pro inimicoz cōuersione. vt exēplo viri
pfecti dicā cū seruo tuo Dauid. Erubescāt
z turbent^{ur} vehemēter oēs iūmici mei. Eru
bescāt / exemplo meo de actibz suis malis. et
turbent^{ur} / terroze iudiciū ad pñiam. nō leuē
sz vehemēter cū gemitu forti. vt sic. Cōuer
tant^{ur} z erubescāt valde velociter. In cōuersio
sua z erubescētia pñie sue differat^{ur} damnabi
liter. qz nisi in pñiā vita sic puerant^{ur} z erube
scāt. sed poti^{us} (vt ab iniqz fieri solet) peniten
tes irrideant. z suis irrisiōibz infirmos eru
bescere faciāt. tādē finali iudicio erubescēt /
z erubescētes dicēt. Hi sunt qz aliqñ habui
mus i derisum. Hos insensati vitā illoz est
mabamus insaniā. Ecce quō pputati sunt
inter filios dei. Inter sanctos forz illozū est
Quid nobis profuit / pbia / aut qd diuitia
rū iactātia ptilit nobis? Tūc ergo puerit^{ur}
z erubescēt. sed erit hec puerisio z erubescētia
ad damnabile pfusionē. qz habere noluerūt
pñiam salutarē. Et hec oia sient valde velo
citer. qz qñ min^{us} de iudicio spauerit^{ur} dixerit
par z securitas. tūc repēt^{ur} supuēiet iterit^{ur}.

Meditatio deuota

super secundo psalmo pñiali. s. Beati qz.

Domine iesu xpe q culpa offende
ris z pñia placaris Tu magister
optime. qui interi^{us} docēs illumia
tor es cordiū. da mihi intellectū.

Da exccato cordi meo z tenebroso itellectui
meo lumē tuū quo culpabilē offensā plene z
pfecte valeā cognoscere. Da mihi culpā meā
offensamqz tuā taliter cognoscēdo dolere vt
eā digneris miscditer ignoscēdo delere. Da
mihi q vt de illoz sim numero de qbus p p
phetā tuū dicat. Beati quoz remisse sūt ini
quitates / z quoz tecta sunt pccā. Me bea
tū si a te dñe remisse sūt iniqzates mee / ita vt
mihi dones indulgentiam ex grā tua cui de
bes vindicta; et culpa mea. vt mihi dones
indebitā gratiā cui iuste reddere potes debi
tā penā. D igit me beatū si tecta sūt peccata

mea. Quō tecta: Nō ita tanqz in me sint vt
viuāt. nō ita tanqz i me abscondita maneat /
sed ita deleta / vt tu deus ea nō videas. i. non
eternaliter punias. Te em^{is} pccā videre / quid
aliud ē qz pccā punire? Sicut scptū ē. Auert
te faciē tuā a pccis meis. Tu ergo ea pccā nō
vides / sed ab eis faciē auertis q nō ai aduer
tis. i. que nō punis. Tu ea nō agnoscis qui
bus ignoscis. Tu ea regis p grām / que non
imputas ad penā. Ideo recte subdit. Bea
tus vir cui nō imputauit dñs pccm. Sed
cui nō imputat? Eerte ei nō imputat sed ig
noscit qui pccm suū agnoscit. et agnitū nō de
fendit. sed pfitēdo corrigit. nec meritū suū
sibi / sed grē dei attribuit. de quo dicit. nec ē
in spū eius dolus. sed nec i ore eius. qz se ac
cusat cū sit pccōr. et corde tenet qd ore fatei.
Dolus em^{is} est. si quis pccōr iustū se pdicet. q
sō se accusat dolo caret. Talis erat publica
nus ille humil^{is} qui dicebat. Propicius esto
deus mihi pccōri. Tū sequit. Qm^{is} tacui / in
ueterauerūt ossa mea. dñi clamare tota die.
Qm^{is} tacui qd nō erat tacendū. s. pessionem
pccōr. Inueterauerūt ossa mea. i. defecit in
terior fortitudo mea. dum clamare tota die
dicēdo qd nō erat dicendū. s. iactantiā meri
toz. E contra sō si clamassem pccā z tacuis
sem merita. robusta z firma fuisset virt^{us} mea
Tacui qz clamauit. tacui pccā. clamauit meri
ta. Tacui vnde proficerē. clamauit vnde defi
cerē. Tacui de pccis psessionez. clamauit de
meritis psumptionē. Sana mēbra medico
ostēdebā. vulnerata tegebā. z ideo nō sui sa
natus / sed inueterat^{us}. hoc ē i pccōr meoz ve
rustate remāsi. qz p culpe mee psessionē / gra
tie tue nouitatez nō quesui. Et iōl. Qm^{is} die
ac nocte grauata ē sup me manus tua / puer
sus suz i erumna mea dum pfigit spina. Q
dñe / o pie medice / qui etiā pcuriendo sanas.
qz manus tua. i. vindicta / assidue die ac no
cte / grauata ē sup me / ad humiliandū me su
perbū pccā tacentē. merita iactantē. ideo tā
dē puer sus suz i erumna mea. i. miseria mea.
hoc ē / pueritēdo ad meipm cognouit me mise
rū. dñi pfigit spina. id ē dñi p pungit pscien
tia mea. Sicut em^{is} spina dōrsi boiem sursum
erigit / sic ratio vel pscietia spm prius ad ter
rena curatū / ad superna resurgentē dirigit
Hac ergo d culpa sua cōpunct^{us} pccōr hūili
atus ait. Delictū meū cognitū tibi feci / z in
iusticiā meā nō abscondi. Merito quidē de
lictū meū. qz faciēda omisi. z iniusticiā meā
qz nō faciēda cōmisi. igit pfitendo operui z

deteri. opui vt opires. deteri vt tegetes. Un̄ sequit̄. **D**ixi confitebor aduersus me iniusticiam meam dño / et tu remisisti impietatem peccati mei. **O** magna utilitas confessionis peccati. maxima quoque benignitas miseretis dei. quod ad solū confitendi propositū remittit peccatū. non enim dixi confiteor / sed dixi confitebor. i. propositū confiteri iniusticiam meam. aduersum me. me ipsum et non aliū accusando. et statim tu / et non alius. remisisti impietatem peccati mei. et bene mei. quod quod peto hoc meū ē. quia autē a peccato refurgo / hoc tuū est. Absit ergo a me vt ipse te peccatū meū tibi. et dicā. hoc deus voluit. factū. hoc stellaz constellationis mibi fecit. **N**ō est hoc confiteri iniusticiam meam aduersum me / sed aduersū te. et te summe bonū de malicia accusare. Dicā ergo potius. Dñe miserere mei sana animā meā quod peccati tibi. Et ne putetur remissione peccati paruū dei esse donū / sed tanquā magnū deuoris precibus exposcendū / statim subiungit. **P**ro hac orabit ad te omnis sanctus in tpe oportuno. **O**mnis enim sanctus. hoc est pro peccati remissione sanctificatus. pro hac remissione orabit ad te. quia omnis sanctus eget auxilio gratie et gratuite remissionis tue. **S**ed quā orabit in tpe oportuno. hoc ē in tpe vite mortalis. in qua est oportunū tempus remissionis. quod post eā erit tempus retributōis. vel in tpe oportuno. hoc ē in tempore gratie per xpm reuelate. De quo ait ap̄l's. **Q**uā venit plenitudo tēp̄is / misit deus filiū suū factū sub lege / vt eos qui sub lege erant redimeret. **S**ed licet omnis sanctus in tempore oportuno orat. **U**erū tamē in diluuiō aquarū multarū ad eūz nō appropinquabunt. **N**ō enim eripit oratio sanctorū eos qui pro obstinata consuetudine absorbentur in diluuiō aquarū multarū. hoc ē in multitudine effluentiū carnaliū deliciarū / sicut voluptuosi. vel in multiplicitate variarū doctrinarū / sicut ph̄i. vel in varietate diuersorū errorū sicut heretici. vel in vanitate friuolarū superstitionū / sicut astronomi / qui oīa fatali necessitati / aut fortune celesti attribuūt. vel in numerositate ceremonialiū obseruariarū sicut iudei / qui antiquis obseruariis carnaliter intellectis salutē ascribūt. **H**i inquam omnes qui sunt in hōi profundo diluuiō aquarū multarū / ad eum nō appropinquabūt. quoniam he aque diuerse sunt et amare. et a fonte vere et dulcis aque. **H** est a tpo (qui fons ē pure veritatis) sunt remote. **Q**uid ergo facturū sum dñe vt effugiam ab hoc tam piculoso diluuiō aquarū

multarū et appropinquē ad te. **C**erte scio te docte / quod prope est dñs omnibus inuocantibus eum in veritate. ideo inuocabo te. nō solū in voce corporis / sed in veritate cordis. hoc est in vera deuotione cordis se humiliatis / et nihil de se presumēris. et nil sue potētie superbe tribuentis. et dicā. **T**u es refugium meū a tribulatione que circumdedit me. **T**u solus et nō alius / es mihi refugium a tribulatione huius seculi. que vndique circumdedit me. **T**u gloriatio mea erue me a circumdantibus me. **O**stende mihi viam qua eripiar a diluuiō aquarū multarū / et a periculo circumdantiū me malorū. **J**ā dō dñe qui nō deseris sperantes in te / iam quia in te spero / et in hac spe gaudeo a te solatus / audio te dicentē. **I**n intellectū tibi dabo et instruam te in via hac qua gradiēris. **N**e aberres a via dei / et ne quis noceat tibi. firmabo super oculos meos. **I**nter in via dirigā oculos tuos. **S**ic ergo dato mihi intellectu / ipsoque a te instructo / et in te firmato / uertā me / humilis ad superbos et obstinatos / et eruditus ad stolidos et ignaros / et dicā. **N**olite fieri sicut equus et mulus / quibus nō est intellectus. **P**er equū signant superbi erecta cervice / sua peccata defendentes. **P**er mulū stolidi / quelibet peccatorū onera sine discrimine portantes. **H**i ergo si nō corrigantur / sed velint fieri bruti animalibus similes / quibus nō est intellectus. tu dñe. **I**n chamo et freno maxillas eorū constringe / qui nō appropinquāt ad te. **S**i enim nō corrigantur et appropinquēt ad te pro penitentiā / dignū est vt corrigantur et constringantur a te pro peccatis. **I**deo equus freno et mulus chamo arceantur. id ē maiori et minori tribulatione. iuxta culpe exigentiam / constringantur. **S**i vero freno nō domentur et chamo / restat vt duriori flagello castigentur. **I**ō sequit̄. **M**ulta flagella peccatoris. **I**n presenti vita pariter et futura / sperantē autē in dño misericordia circumdabit. **N**ec i merito in tua misericordia sperantē / et nō in sua humana iusticia confidentē circumdabit. id ē circumdabit quāque vallabit dei misericordia / ne aliq̄ ex parte sibi noceat diabolus. **M**agna ergo dñe magna est leticia / magna exultatio / magna gloria sperantibus in te. **I**deo dicat eis. **L**etamini in dño et exultate iusti / et gloriamini omnes recti corde. **Q**ui sunt hi iusti et recti corde? **H**i sunt qui nō in se / sed in dño sperant. nec sue sed diuine voluntati se conformant. sicut xpus docuit dicēs. **N**ō sicut ego volo / sed sicut tu vis. **I**n capite ostendēs quod futurū esse debebat in membris. **H**i ergo nō in se sed in dño letantur

corde et rugitus voce fieri solet. ego vero non voce sed gemitu rugiebam. id est cum magno desiderio anime consolationem querebam. non in verbo oris mei sed in gemitu cordis prumpens. Est enim gemitus cordis et gemitus carnis. Omnis gemitus qui de exterioribus est carnis est. qui vero pro sabbato. id est pro spirituali requie. quam caro non obtinet cordis est. Et quia hunc gemitum non homo nouit sed deus. Ideo Dominus ante te omne desiderium meum et gemitus meus a te non est absconditus. sed merito exauditus. quia pius est. et non pro terrenis sed pro celestibus. Sit ergo Dominus desiderium meum ante te. id est tibi gratum et acceptabile. audiat exaudi desiderium meum cum gemitu meo. accelera Dominus et exaudi cito. quia. Cor meum conturbatum est. et pauore ac terrore percussum. et hoc ideo. quia dereliquit me virtus mea. sed virtus illa quam habui ante peccatum meum. si enim hec mansisset nihil timeret. Sed cur hec dereliquit me? quia etiam reliquit lumen oculorum meorum et ipsum non est mecum. quia tu deus meus. qui es lumen verum quod illuminat omnem hominem uenientem in hunc mundum. tu qui es spirituale lumen oculorum meorum intellectualium non es mecum pro gratia tua. sed dereliquisti me propter culpam meam. Sed hactenus Dominus tibi confessus sum mala que interiorius patior. nunc autem plango ea quibus exteriorius crucior. Nam amici mei et proximi mei aduersum me appropinquauerunt et steterunt. Hi qui mihi esse debuerant ad humanum solatium sunt mihi ad cumulum passionum. Et qui iuxta me erant tanquam amici et proximi longe steterunt tanquam hostes et aduersarii. Et merito recesserunt a me. quia peccando recessi a te. Verito perdidit humanam amicitiam. quia perdidit diuinam gratiam. Non solum crucior a persecutione hominum sed a temptatione demonum nam vim faciebant qui querebant animam meam. Demones enim qui animam meam querunt ad eternam damnationem vim mihi faciunt pro maligna temptatione. et non solum pro seipso sed pro ministros suos de quibus dicitur. Et qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitates et dolos tota die meditabantur. Hi qui amici et proximi esse debuerant inquirebant mala mihi. meditando contra me dolosa et uana loquuntur. id est falsa et deceptoria uerba. Tales autem dolosi et medosi ministerium exercent diaboli. qui pater est medicum. Ecce ergo quibus malis crucior. et his tamen quia maiora meruisset fateor. ideo iniurias et opprobria sine mur-

muratione patior. Et hoc est quod sequitur. Ego autem tanquam surdus non audiebam et sicut mutus non aperiens os suum. Nihil ad opprobria in me debam. Et factus sum sicut homo non audiens et non habes in ore suo redargutiones. quia argueres me non redarguebam sed redargutiones patienter ferebam. Sed quare hec omnia tanta patienter sustinui mala? Quia in te Domine speraui. Ideo propter te patienter sustinui mala. quoniam non in me sed in te speraui bona. et quia pro patientiam pene speraui veniam culpe. id est tu exaudies me Domine deus meus. Dado liberaliter veniam culpe. et sequenter gratiam et gloriam. Magna patientie virtus. cui dat veniam peccatorum et pro ueniam gratiam meritorum. et pro gratiam gloriam promittit. O salutaris medicina pro qua in leticiam mutantur tristitia et aduersa. Adhuc autem Domine ideo exaudies me. non de te desperado diffidentem. sed in te sperado confidentem. Quia dixi ne quando supergaudeat mihi inimicus mei. Quia non ex superba presumptio. sed ex pia spei deuotione dixi quod tu deus meus exaudies me. Et hoc dixi ne inimicus mei. detractores mei. si supergaudeat mihi si uideat me in te sperantes non proficere sed deficere. Verito enim cauere iusti ne de lapsu eorum exultent iniqui. Ideo sequitur. et dum commoueris pedes mei. id est dum affectiones mee labuntur in peccatum et humana infirmitate irrident impij. et super me magna locuti sunt. Irridendo mihi. et super me magna scadala opprobriaque loquendo. ubi potius si essent pijs mee deberet compatiri infirmitati. etiam excusando humane miserie humani tus misereri. Sed adhuc etiam Domine exaudies me. Quia ego in flagella paratus sum. Scies enim quod filium quem amas et si quicquid non suauiter. tamen semper salubriter flagellas. Ideo tua flagella paratus sum patienter suscipe non contra me murmurando sed meipsum accusando. quia. Dolor meus in conspectu meo semper. Dolor de peccato meo semper est in conspectu meo. Semper de peccato meo doleo dum peccatum meum contra meipsum esse aspicio. Et hoc est quod sequitur. Quia iniquitatem meam annuntiabo. Ipsas contra te contra me accusando. Et cogitabo pro peccato meo. In ipsum in me cogitatione sollicita corrigendo. et a te tuamque miseratione solita cura medicinali humiliter postulando. Sed dum medicinam tuam peto o pie medice ecce quid ad curam meam pro te fieri permittitur. Ecce enim quid sequitur. Inimici autem mei uiuunt et confirmati sunt super me. et multiplicati sunt qui oderunt me inique. O salutaris sed non suavis medicina. O mirabil

Expositio super septem

sed medicinalis cura. p tuā nāq; pmissione. ad meā fit probationē. Fit in quā medicina liter & salubriter q; inimici mei pspere vident in hoc mūdo. vbi in aduersitate laboro. & gemens rugio. Et (qđ grauius ē) cōfirmati sunt sup me in psecutōe. & (qđ grauius est) qui odcrūt me inique/mala reddētes pro bonis nō pauci sed multiplicati sūt. & quotidie plures fiūt. De q; subdit. Qui retribuūt mala p bonis detrahebāt mihi/qm̄ seq̄bar bonitātē. Ipsi vō econtra sectant iniquitatē. Sed quia hec mala essent intolerabilia/nisi te iunāte/et pio medicamine tuo pfortate mihi fierent salubria ad curāda peccata. Jō. Ne derelinquas me dñe deus meus. sed vt tu promisiisti. quoniā in te speraui libera me. qm̄ cognoui nomen tuū ptege me. q; clamaui ad te/eraudi me & mecū sis in tribulatione. eripe me & glorifica me. Et si forte ad tempus me aliqñ relinquere videaris. tamen ne discesseris a me penit? relinquēdo me. s; potius linte de in adiutoriu meuz/dñe deus salutis mee. Adiuua me ptra hostes i pugna. q; sine te q; es deus salutis mee/nō potest in me salutaris victoria.

Meditatio super

psalmo Miserere mei deus.

Domine iesu xpe/cui ē ppriū misereri semp; & ptere. Ego miser ad te misericor; dē accedo & pctōz carthana pstric? tue pietatis miseratiōne absolui desidero. Ego multaz iniquitatū immūdiā maculat? ad te fontē mūdiciē cōfugio. & meā imūdiā p tuā miscdiāz emundari supplico dicens. Miserere mei de? fm magnā miscdiāz tuā. Peto dñe magnā miscdiāz tuā. q; sentio magnā miserā meā. Peto magnā medicinā tuā cōtra magnā plagā meā. Peto multitudinē miseratiōis tue ptra multitudinē iniquitatis mee. Jō sequi. Et fm multitudinē miseratiōnuz tuaz. ab initio secl; exhibitaz/ que supant multitudinē quālibet pctōz. dele iniquitatē meā. vt nulluz remaneat i me pcti vestigiū. Et hoc ē qđ subdit. Amplius laua me ab iniquitate mea/ & a pctō meo mūda me. Peto dñe nō solū pctā deleri/ sed ampli? lauari/ & lauādo pure mundari/ vt nō solū culpā opis/ sed etiā reatū voluptatis abstergas. Sed hoc peto nō ppter aliquā iusticiā q; sit i me/ s; ppter magnā miscdiā q; ē in te. & multā miseratiōnē q; ē a te. In te em̄ ē miscdiā naturaliter i affectu. et a

te miseratio multipliciter i effectu. Ut ergo miscditer ignoscas. non iusticie mee meritū allego/ sed malicie mee pctm̄ agnosco. Et hoc est qđ dicit. Dm̄ iniquitatē meā ego cognosco. Ad ergo peto vt ppter miscdiāz tuā de seras iusticiā tuā. scio iustū esse vt pctm̄ meum punias. sed ipm̄ punio/ vt tu nō punias ipm̄. agnosco vt tu ignoscas. Et pctm̄ meum contra me est semp;. Quia peccatū meuz nō pono retro meipm̄ negligēdo vel dissimulādo. sed potius oppono cōtra meipm̄ cognoscendo & accusando. ideo dicit. Tibi soli peccavi & malū corā te feci. Quid ē tibi soli peccavi? Nōne peccavi nō solū tibi sed primo? Nōne peccatū feci nō solū contra te deū meum. sed etiā contra proximū meū. sicut & dauid qui hoc dicebat. nō solū in te/ sed in Berfabee p adulteriū/ & i Uriā p homicidiū peccauerat. Sed hoc ideo dicit. q; tu solus es qui das legis pceptū/ p cui? puaricatōz peccatū. vt iustificeris in sermonib; tuis. hoc ē. q; adeo iustus & verax es in verbis tuis que pcepis/ vt iustificeris. i. vt iust? et verax iniuriarū. & vincas cuz iudicaris. id ē superes eos in iusticia qui te ex supbia iudicāt cōtra pcepta tua murmurando. & te in eis quasi rigorosum & iniustū accusando. Non sic ego/ sed ad te solū tanq; ad iustū iudicē cōfugio/ qui nō habes in te quod accuset. Ad habes in te qđ reprehendat. sed solus existis/ q; omnes iudices ita vincis/ vt in tui comparatiōe null? iust? aut verax reputet. dicēte ppheta. Dominus homo mendax. tu ergo solus de? verax. Tu ergo dñe q; in tua veritate dixisti. Quacumq; hora peccator ingemuerit/ oim̄ iniquitatū eius nō recordabor. tu veraciter imple quod promisiisti. vt iustificeris i tuis sermonib;. & vincas eos a quibus tanq; imitatoris iudicaris. Tu ergo miserere. tu per miscdiāz iniquitatē meā dele. Tu es delēdo laua & mūda me. qm̄ de peccatis meis veniā postulans ingemisco dicens. Ecce em̄ i iniquitatib; pceptus sum/ & in peccatis pcepit me mater mea. O magna miserā q; simul mecu ora ē ab origine mea. ideo merito ingemiscens peto vt cures & sanes hanc magnā miserā meā p tuā magnā miscdiā. Nec hoc ita dixerim vt licitas nuptias condemnē. sed q; i omnibus trahit iniquitas ab Adā. Nam hoc opus castū. ppter bonū prolis excusat i coniuge. nō habet culpā. sed origo peccati i prole secū trahit debitā penā. Ideo aut dñe nō solū actualē culpam meā/ sed etiam originā

tem a parente tradit
fuit. qđ. Ecce em̄
in rebus culpe me
curando fateor verita
nō. ideo ei verita
mias. Properea
te me manifestasti
fieri veritate. secreta
lipitit. sed incerta
entem manifestasti. q
quodaz in certitudinē
Quis scit si commutat
ergo hoc non sicut ne
nouit p humilitate
liter reuelat et mani
scripturā edicere p
ra ingemuit peccat
recordabor. In hac
tas et certus dicere
esopo mundabor
esopus herba est p
virtute. Herba bu
tus radice petre in
monē purgat dū in
militas cōgite de
rat in conspectu b
ante conspectū m
de qua dicit apls
dū charitatis xpi r
dicalis effectus
nis in hario. id est
que et ea oritur cu
Esperges ergo me
bor ab iniquitatē. La
vitiā. & sup nūm
grā. & quos peccato
scripturā. Si uerum
verum? vbi me de
ergo secreto sapienter
& occulto quod i ma
tui meo dabis gan
dū audio promissio
croz. auditui cordi
lencia; per tributiō
bunt ossa humiliata
mee. que p cypā mac
sunt. nūc p penitētiā v
tū. Lauate et dealbat
Sed licet dederis gau
onē ppter spem veniē.
salutaris quē dā mīsticia
no ppter timorē penē. & e
si te dānt nō cessabo

lem a parentibus traducta tibi humiliter confiteor. q. l. Ecce enim veritate dilexisti. Non enim in te refundo culpe mee iniquitate sed me accusando fateor veritate. quia tu qui veritas es diligis. ideo ea vere confitentibus peccata dimittis. Propterea incerta et occulta sapientie tue manifestasti mihi. Tibi inquam confitenti veritate. secreta tibi certa et nota divine sapientie. sed incerta et occulta humane insipientie manifestasti. quod: Dicunt enim homines sub quadam incertitudine sicut dicebant niniuite. Quis scit si conuertat et ignoscat deus? Non ergo hoc noui sicut nec homines ceteri. non hoc noui per humanam scientiam sed hoc certitudinaliter reuelasti et manifestasti mihi per diuinam scripturam edicente per prophetam. Quacumque hora ingemuerit peccator iniquitatum eius non recordabor. In hac ergo promissione tua securus et certus dicere audeo. Asperges me domine yfopo et mundabor. Non domine te docete quod yfopus herba est puera quantitate sed magna virtute. Herba humilis sed medicinalis. cuius radix petre inherere dicitur. cuius virtus pulmonem purgat dum inflat. In qua penitentie humilitas congrue designat. que sepe parua putat in conspectu hominum sed semper magna est ante conspectum tuum. Et dum illi petre adheret de qua dicit apostolus. Petra autem erat christus. dum charitati christi radix eius affixa est. adeo medicinalis efficitur virtus eius ut per eas pulmonis inflatio. id est supbie presumptio et omnis que ex ea oritur culpe inquinatio expurgetur. Asperges ergo me hac humilitate et munda bor ab iniquitate lauabis me. per humile penitentiam et super nivem dealbabor. per salutare gratiam. per quam peccatorum dealbatio fit sicut scriptum est. Si fuerint peccata vestra sicut vermiculus velut nix dealbabitur. In hoc ergo secreto sapientie tue prius mihi incerto et occulto quod iam manifestasti mihi. Audi tui meo dabis gaudium et leticiam. Et merito dum audio promissionem tuam de remissione peccatorum auditui cordis mei dabis gaudium et leticiam de retributione premiorum et exultabunt ossa humiliata. hoc est interiores vires mee que per culpam maculate prius conturbate sunt nunc per penitentiam yfopo humilitatis munda te. lauate et dealbate merito exultabunt. Sed licet dederis gaudium. leticiam et exultationem propter spem venie. non tamen deerit mihi salutaris quedam tristitia et spiritualis contristatio propter timorem pene et doloris culpe. ideo quod ad te clamare non cessabo. Auerte faciem tuam a

peccatis meis. Quia peccata mea non pono retro me sed oppono contra me. nec ea negligendo aut dissimulando habeo retro dorsum meum sed ante faciem meam. propterea non a me sed a peccatis meis auerte faciem tuam quasi ea non agnoscedo sed eis ignoscedo. et ita non solum hoc vel illud peccatum. sed generaliter omnes iniquitates meas dele. Quibus deletis. Quod mundum crea in me deus. Non peto ut ego homo cor mundum facias a me sed ut tu deus cor mundum crees in me. quia non est hoc opus hominis creati sed dei creatoris. Et quia ante peccatum innocens fui. et per peccatum a rectitudine declinaui. ideo et spiritu rectum innova in visceribus meis. id est renoua spiritum meum faciendo eum rectum. quem a te recedendo feci oblitum. Nec cordis mundiciam aut spiritus rectitudinem peto mihi fieri solum in mente sed etiam in carne. et hoc est in visceribus meis. scilicet in lumbis vel renibus. in quibus sedes est voluptatis. Unde ad beatum Job dicitur diabolo dicitur. quod virtus eius est in lumbis et umbilico ventris. In vtrisque ergo anima. scilicet in corpore remedium peto curationis. Ideo. Ne proicias me a facie tua. A peccatis meis faciem tuam auerte. sed a facie tua ne proicias me. A peccatis faciem tuam auertis per remissionem. sed peccatores a facie tua proicias per reprobationem. Remissionem postulo. sed reprobationem pertimesco. propterea supplex oro et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. Nam enim quodammodo spiritum sanctum tuum. hoc est spiritum sancti donum habere confido. quod peccatum confitendo peniteo. nam vera peccati confessio non est in homine ex seipso sed ex dei dono. non ergo a me auferas spiritum hunc sed per eum. Redde mihi leticiam salutaris tui quam peccando amisi. leticiam inquam salutaris tui. scilicet salutaris gratie spiritus sancti. per quam non solum est culpe remissio sed glorie retributio. Hac ergo non solum non auferas sed reddet confirmam. et sic spiritu principali confirmam me. Per hoc autem quod propheta ter spiritum nominauit. scilicet spiritum rectum. spiritum sanctum et spiritum principalem dicit quidam quod in deo trinitate voluerit ostendere. Et spiritum rectum filium dicit. spiritum sanctum suo nomine intelligunt. per spiritum principalem patrem accipiunt. Hoc vero et quicquid aliud quod ad fidei et morum edificationem dicitur sine contradictione dici permittit. Unum etiam non inconuenienter per hanc trinam spiritus nominationem triphariam spiritus sancti gratiam intelligere possumus. ut per spiritum rectum accipiamus gratiam que in septem virtutibus tribus theologis et quat

Expositio super septem

tuor cardinalibus confert / quibus ania dirigit ad operandū recte. Per spiritū sanctū gratiā que in eius septē donis tribuit quibus anima iuuatur ad operandū facilliter et expedite. Per spiritū pncipalē / gratiā que i octo beatitudinibus donatur. quibus eleuat et quodāmodo confirmat ad operandū pfecte. Hac igitur multipharia spūali gratia rectificari. sanctificari et cōfirmari merito desidero. Et si hec spūs tui bñficiā recepo / tibi ingratus nō ero. Sed Docebo iniquos vias tuas. Qui prius fuerā peccator siā peccator. qz docebo verbo vel exemplo vias tuas. q̄ sūt misericōdia et veritas. et sic impij ad te conuertent. Ipse salubriter edocuit de misericōdia tua mihi p veniā peccatū et de veritate tua. id est iusticia tua / qua peccatū meū p penitentiā puniit. Sed vt sic iniquos docere et impios conuertere valeā. Libera me de s̄gūnibus. id est de peccatis carnis et sanguinis. et que de eorū corruptione pcedūt. Libera me in quā o deus / qui es deus salutis mee. que longe ē a carnis et sanguinis corruptione. qz caro et sanguis regnū dei nō possidebūt. i. peccata que ab eis pueniunt. Alioqn nisi ab his prius liberaueris / mihi peccatori improperādo dices. Quare tu enarras iusticias meas? Sed si liberat⁹ fuero / securus ero ab hoc improperio. et exultabit lingua mea. id est exultādo narrabit iusticiā tuam. Et tūc dñe labia mea aperies. prius p peccata clausa. et os meū. Inō soluz cordis sed corpis. Annūciabit laudes tuas. videlicet quia me creasti. quia me creatū et genitū p baptisimū regenerasti. quia me regeneratū / et in peccatis sepe relapsū nō reliquisti. sed penitentē ad te reuocasti / et reuocatus mundasti. Pro quibus bñficijs nō vis tibi offerri sacrificia pecudū / sed hostias laudū. Quoniā si voluisses sacrificiū dedissem. sicut fiebat i veteri lege. sed iā i noua lege gratiel vtiqz holocaustis nō delectaberis. qm̄ illa solū erāt ymbra et figura legis noue. itaqz cessauerunt adueniente veritate. quod in spiritu pphetie sanctus Dauid p̄uiderat qui hoc dicebat. Quid ergo tibi offerendū? certe nō sacrificiū pecoris sed pectoris. i. spiritus contritū et cōtriti ac humiliati cordis. quia sacrificiū deo spiritus tribulatus / cor contritū et humiliatū deus nō despicias. Cor contritū penitendo. nō obstinatū peccādo. et humiliatū confitēdo. nō elatū me excusando. tu deus qui cordis secreta conspicias. nū

q̄ despicias / sed vtiqz in eo tanqz in spirituali sacrificio delectaris. Sed qz hoc acceptabile sacrificiū; nō in Moyse synagoga / sed i christi ecclesia est maxime offerendū. ideo d ea intelligendū ē quod sequitur. Benigne fac dñe in bona volūtatē tuā syon. Hoc est affectū bone voluntatis. id est misericōdie tue ostende p effectum pie benignitatis. id est miseratiōnis tue. Hoc in quā fac syon. id est militāri ecclesie p syon spūaliter intellecte. vt ex tuis vis lapidibz scz christifidelibz edificent muros hierusalē. Inō terrene sed celestis. id est ecclesie triumphātis. Dat ergo cor contritū et humile nō solū pro sua / sed pro totius ecclesie salute / vt omnes fideles eius finaliter edificent / et fiant muri in ipa hierusalē celesti firmiter pmaneri. Cū autē hoc factum fuerit (quod nō nunc in p̄senti seculo sed in futuro erit) Tunc acceptabis sacrificiū iusticie tue. post p̄santis seculi cōsummationē. post finalis iudiciū conclusionē. acceptabis sacrificiū. nō quidē impfecte iusticie. s. penitentie que nūc est contritū et humiliati cordis. sed pfecte iusticie in gloria p̄summate. scz sacrificiū laudis. que tunc erit cordis / nō quidē laudis et gemētis sed letantis et exultantis. Tūc acceptabis Oblatiōes et holocausta. Inō carnales sed spūales. id est spūs et anias sancto vū tecū i gloria assumptorū. q̄ erūt holocausta igne diuino. hoc ē charitatis seruoze successa vel accensa. Tūc imponēt sup altare tuum vitulos. Tunc imponēt angeli sanctos vel ipsi met sancti et spūs beati offerēt tibi se ipsos sup altare tuū. i. t̄pm in q̄ tāqz pncipali fundamēto sup edificat omne sc̄toz meritū. cui reddit eternū p̄miū. et i cui⁹ passionis virtute sup imponit omne sacrificiū tibi acceptabile. Sup h̄ altare imponēt et offerent vitulos. Nō boues antiqs sub iugo pcti mugientes. sed vitulos nouellos. i. nouos sc̄toz p̄p̄los sub innocētia noue etatis ab omni vetustatis seruitute liberos. sūmaqz librate gaudētes. Tu ḡ dñe da mihi ab hac spūali syon / ab hac ecclesia militāte / i qua tanqz i via peregrinamur ad illā celestē hierl'm. ad illā ecclesiā triumphātē. ad quā tāqz ad patriā pducimur cū sc̄tis tuis finaliter puenire. Da mihi inter ciues eius feliciter te videre. vidēdo amare. amādo gaudere. et ita meipm acceptū tibi sacrificiū et holocaustum offerre.

Meditatio super

In quo psalmo penitenti. s. Dñe exaudi orōz meā
 Dmine iesu xpe q̄ es ver⁹ rex glo
 ric/rectorq; sacre illi⁹ hierl'm ciui
 tatis supne. cū ea q̄ de te ⁊ gl'iosa
 ciuitate tua dicra sūt audio. nimi
 rū ad eā tecū puenire desidero. Idō postq̄
 multa i pcedētib; psalmis dixerim. de timo
 re pene. de dolore culpe. de spe venie. de amo
 re spūalis mūdiciē. restat vt aliqd̄ diciturus
 sim de desiderio gl'iose ciuitatis hierl'm. id ē
 celestis patrie. Non em̄ habemus hic (vt ait
 ap'ls) manentē ciuitatē. sed illā futurā inq̄ri
 mus. ⁊ ad eā festinare ingredi debem⁹. Hāc
 itaq; desiderās ad eāq; festinās. suspirando
 clamare ⁊ clamādo suspirare ⁊ p'pellor dicens
 L Dñe exaudi orationē meā ⁊ clamor meus
 ad te veniat. L Cōgruit mihi dñe hui⁹ psalmi
 titulus. Intitulat nāq; oratio paupis cum
 anxiaret ⁊ in p'spectu dñi diffudit precē suā
 Ego nāq; paup ⁊ inops in via p'sentis mise
 ric/vt fias diues in patria celestis glorie/ser
 uenti estuantiq; desiderio anxior. ⁊ p'pterea
 anxius oro. ⁊ precē meā i p'spectu tuo humi
 liter effundo. ideo exaudi orationē meā ⁊ cla
 morē meū. Jam em̄ p'pter animi magnā an
 xietatē oratio creuit in clamorē. Quans em̄
 clamo. Heu me qz incolatus meus plonga
 tus ē. Heu me qz nimis afflicus suz in via
 ⁊ nimis elongatus a patria. Et ideal. Non
 auertas faciē tuā a me in quacūq; die tribu
 loz inclina ad me aurē tuā. Et insupl. In q̄
 cūq; die inuocauero te velociter exaudi me.
 Quia dñe coraz te oro. qz ad te clamo. iō da
 mihi faciē tuā. da mihi aurē tuā; Da faciem
 nō iratā sed placatā p clementiā. Da aurem
 nō indignatā p'tra me/sed ad me inclinatā p
 misericōdiaz. Dabis vtiq; dñe ⁊ oīno libenter
 ac liberaliter dabis/nisi obstat mihi nubes
 pctōz q̄ obstat orōib; iniquoz. Un p̄ Esai
 am dō. Opposui nubē ne trāseat orō. Tu q̄
 rumpe nubē/effunde contra eā lumen vult⁹
 tui. ⁊ ita nō auertas faciē tuam. nec declines
 aurē tuam a me vel oratōib; ⁊ meis clamori
 bus. sed a peccatis et iniquitatib; meis. Et
 qz vehenētē clamo ⁊ inuocō te. ideo veloci
 ter exaudi me. qz iam nō terrena quasi terre
 nus. sed celestia quasi celestis desidero. Cui
 desiderio p'mptus adhuc te loquente dicaz
 Ecce assum. Nec immerito tā instanter pe
 to velociter exaudiri. Quia defecerunt sicut
 fumus dies mei. Quia sicut fum⁹ vento ci
 to dissipat/ita dies vite mee velocitē deficiūt.
 ⁊ velut ymbra fugiunt. ⁊ ossa mea sicut cre

miū aruerunt. Nō solū vires corpis defici
 unt/sed etiā vires aīe mee q̄ dicunt ossa mea
 (qz i eis pncipaliter p'sistit interior fortitudo
 mea) sicut cremū arefcētes p'tracte sūt. vel si
 cut friga in frigorio p'frige sunt. Fortitudo
 q̄ppe animi ex recordatiōe peccati ⁊ timore
 iudicij quasi friga p'trahit. Jā em̄ frigit hō/
 dū se timet arsurū i inferno. Ecce ergo dñe
 ecce paupertatē meā p qua anxior. ecce tribu
 lationē quā patior. ecce qualiter p'cussus suz
 L Percussus suz vt fenū. qz omnis caro fenū
 Et sicut fenū viret/sed p'cussum facile sentit
 ruinā. sic caro i iuuentute viret. senecrute vl
 infirmitate p'cussa et morte succisa arefcens
 deficit. Nec solum p'cussus sum in carne sed
 in corde ⁊ aruit cor meū. Sterilitate peccati.
 Sed vnde hoc mihi: L qz oblitus suz come
 dere panem meuz. id est custodire dei prece
 ptū/quod est spūale nutrimentū meuz. de q̄
 dicit. Nō ex solo pane viuit homo/s; ex omni
 verbo qd̄ p'cedit ex ore dei. Heu me miserū.
 quia hunc panē vez qui de celo ⁊ ex ore tuo
 descendit. comedere oblitus suz. Quare ob
 litus: Quia nimis ad terrena intē/neglecti
 celestia. Et iōl. A voce gemitus mei adhesit
 os meuz carni mee. Quia em̄ celestia oblit⁹
 ⁊ terrenozū memor nō p' p'halibus sed p
 tempalib; gembā terrena nimīū desiderās
 nō solū corde gembā/sed etiā voce. p'pterea
 a voce gemit⁹ mei inordinati/adhesit os me
 um carni mee. id ē vox gemitus oris mei ad
 hesit carnali mee affectioni. vel os pncipale
 inter ossa mea. id ē pncipalis fortitudo viti
 um anīme mee/adhesit carni mee. hoc est. ra
 tio sensualitati p'sensit. Jā vō de me alit te p
 piciate fieri cupio. Jam em̄ non p terrenis/
 sed p eternis gemere p'cupisco. vt dicere va
 leā cū ppheta David. Renuit consolari anī
 ma mea in terrenis. memor fui dei ⁊ delecta
 tus sum in eremis. vti nā nō oblit⁹/s; meoz
 tui. vti nā nō oblit⁹/s; memor eternoz bono
 rū tuoꝝ. cū eodē ppheta dicā. Annos et nos
 in mente habui. sed quō p̄t hec fieri. Fient
 vtiq; te iuuare. sed p'pter tui tuozūq; eterno
 rū bonoz p'templationē hui⁹ seculi seculari
 umq; ⁊ seculariter viuentiū hoīm p'uersatio
 nē fugiā/vt eligaz abiectus esse in domo dei
 mei mag⁹ q̄ habitare i tabernaculis pctōz.
 vt similis siā sancto tuo david q̄ ait. Sicut
 factus sum pelicano solitudis/factus suz si
 cut nycticozax in domicilio. Et itez. Uigi
 laui ⁊ factus sum sicut passer solitari⁹ in te
 cro. Magnū breuib; i verbis mysteriū

psalmos penitentiales C.

rūl nomē tuū dñe / r oēs reges terre gloriaz
 tuā. Quia videbūt maiorē eē glie tue q̄ sup
 bie sue potētia. r h iōl Quia edificauit dñs
 syō. i. ecclia; suā edificando magnificauit.
 Et ipa q̄ pus corā gētib; r regib; uisa fuit in
 p̄tūtia. videbit̄ i glia sua. i. q̄ pus ab eis
 supbis p̄tūtiōse p̄cēbat / postea ab hūilī
 bus his glīose honorabitur. Nec q̄ olim fu
 tura eē p̄dixerat p̄pheta / q̄ndie ecclia imple
 ri uideret. Sed q̄re hec oīa? Quia. Resperit̄
 orōem hūilīū. i. xpī fidelīū. q̄ i eā fide hūilī
 orabāt / ut hec sue ecclie feliciter euenirēt. Et
 iōl nō spreuit p̄cē eorū. Iq; nō singulariter p̄
 se orabāt / sed generalit̄ p̄ salute oīm fidelīū.
 q̄ vtiq; eōz p̄fectōz. Quia q̄ nō decet ut
 tot tātaq; bñficia a deo ecclie collata / ab ho
 mie q̄si ingrato sileat̄. Iōl. Scribāt̄ hec i ge
 neratōe altera. Ite sc̄pture p̄mēdata firmiter
 teneant̄ / nō solū i antiq̄ lege moſayca / sed in
 generatōe altera. i. noua generatōe xpīana
 Lr ppl's q̄ creabit̄. Hoc ē xpīan? ppl's q̄si no
 ua generatōe i xpō regeneratus. Laudabit
 dñm. Et merito laudabit. Quia p̄spexit̄ d̄
 excelso scō suo / dñs d̄ celo i trā asperit̄. Sz
 ad q̄d de excelso scō celo p̄spexit̄ / r i ima ter
 re asperit̄. Certel. Ut audiret gemit̄ p̄pedi
 toz. hoc ē ut audiret r exaudiret gemit̄ hu
 milīū r penitētiū / timore dei r disciplina q̄si
 q̄busdā p̄pedib; ligatoz. De quib; p̄pedib;
 sapiēs dicit. Audi fili mi / et ne abijcias p̄sili
 um meū. r inijce pedē tuū in p̄pedes eius. r
 erit̄ tibi p̄pedes eius i p̄tectionē fortitudis
 Et ut solueret̄ la nodis r vincul' p̄ctōz. fili
 os interemptoz. i. fideles xpīanos spūales
 filios aploz r martyz / crudeli interemptōe
 a gētib; r regib; mortificatoz. ut his vincul'
 solutis / fidelīū ecclia dicere possit. Dirupi
 sti vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis
 Ad hoc q̄ de celo prospexit̄ r i terrā asperit̄
 ut humilīū xpīanoz gemit̄ audiret r vincu
 la solueret. Sed ad q̄d? Ut annūciēt in sy
 on. hoc ē in ecclia militantel nomē dñi. I r fi
 de xpīa q̄ noiant̄ xpīanil r laudē eius in hie
 rusalē. i. laudādo et glificādo opa eius que
 sunt in celo. I hierlm. i. ecclia triūphāti. de q̄
 dicit̄. Glīosa dicta sunt de te ciuitas dei. r h
 ita annūciēt / ut annūciādo proficiāt. In q̄:
 In ueniēdo ppl'os i vnū r reges ut serui
 ant dñō. Hoc ē ut ppl'os diuersaz gētiū r
 reges dīsploz ppl'oꝝ uenire faciat i vnita
 tē fidei xpī r moꝝ fidelīū / nō ut fūiāt mūdo
 carni v' diabolo / sz ut fūiāt dñō deo suo. de
 q̄ dicit̄. Dñm deū tuū adorab r illi soli seruias.

Sz qd seq̄t: L' Rūdit ei i via v̄rutis sue. Ihs ē
 q̄ rūdit ei? Quis h rūdendo loquit̄ dñō? In
 superiorib; v̄bis exprimit̄ cui congruat rūsio.
 Sup̄ em̄ om̄eoz ant̄ p̄pediti r interempti re
 ges r ppl'i syon hierlm. Qd̄ aut̄ singlariter
 dicit̄ rūdit ei. nō ad eos videt̄ posse referri qui
 pluralit̄ noiant̄. Sed sciendū ē q̄ hic rūdit
 vnitas p̄ plurib; .i. tota ecclia q̄ i xpō vna est
 pro cūctis fidelib;. Ipa q̄ vnū ē cor p̄ poi
 bus mēbris ei? rūdit dñō. Rūdit iquā grās
 ei agēdo q̄ eā p̄spicere. eā audire. eā a vincul'
 soluere. eā ad sui laudē nomīs excitare. eam
 deniq; ex varijs populis ad vni' dei seruitu
 tē p̄gregare dignatus ē. Rūdit ergo ei. nō vo
 ces sed corde. nō lingua sed vita. nō i via infir
 mitatis sue sed v̄rutis sue. i. i fidei firmitate.
 que fides via ē ad patriā. r ē v̄tus huius vie
 que in patria nō manebit / sed eius obscuri
 tates euatūabit claritas glorie. Rūdit ergo
 ecclia dñō. Et qd̄ dicit̄: L' paucitatē inq̄ die
 rū meozū nūcia mihi. Rūdedo ergo orat̄ / q̄
 si dicat. O deus me? nūcia mihi paucitatē
 r breuitatē dierū meozū. hoc ē. qz dixisti q̄
 ecclia manebit / r tu cū ea eris vsq; ad con
 sūmationē seculi. fac me cognoscere r dilige
 ter at̄redere q̄ breue r exigūū est hoc t̄ps du
 ratōnis mee in comparatōe eternitatis tue.
 Oro ergo ut aduentat̄ regnū tuū. cupio hu
 ius seculi finē / ut cito veniā ad regni tui bea
 titudinē. Desidero diez meozū breuitatē / ut
 cito transeā ad diez tuoz eternitates. Et iō
 L' Ne reuoces me i dimidiō diez meoz. hoc
 est / ne sinas me reuocari a desiderio et̄nozū.
 ut hereā cure t̄paliū i dimidiō diez meoz. i.
 dierū p̄ntiū / q̄ medij sunt p̄teritoz et futuro
 rū / q̄ oēs sunt dimidiū r imp̄fecti nisi addant̄
 eterni. Et merito p̄oro nō reuocari ad trena
 q̄ tēdo ad eterna. q̄ iō sunt auidi' appetēda.
 qz L' generatōe r generatōez anni tui. sine fi
 ne r sine p̄ncipio duraturi. ergo nō sūt anni
 tui sicut dies mei. qz anni tui et̄ni. r dies mei
 exigui anni tui nō trāseūt sicut dies mei. sed
 sp̄ manēt. qz sūt et̄nitas tua / q̄ nihil aliud est
 q̄ suba tua n̄hil h̄ns mutabile. nil p̄teritū.
 nil futurū. Et qz eternitate p̄cedis om̄ia q̄ fe
 cisti. iō seq̄t̄. L' Initio tu dñe terraz fundasti. I
 Initio. i. t̄pis. tu q̄ es sine t̄pe. sine initio. si
 ne fine / imutabilis manēs i eternitate. L' opa
 manū tuaz sunt celi. Nec t̄n falsū ē qd̄ ali
 bi dicit̄. Verbo dñi celi firmati sunt. Hā qd̄
 verbo facis / hoc etiā manu. i. v̄tute tua opa
 ris. Hō ē em̄ de' distinctus cor̄poreis mem
 bris. verbū aut̄ dei manus ei? L' Ipsi p̄bunt

psalmos penitentiales c.

mo. O dñe si iniquitates obseruaueris. i. ad vin
dictā eternā seruaueris. dñe q̄s sustinebit te
iudicē. Nō tm̄ ego solus non sustinebo. sed
nec q̄s aliū. qz null⁹ aliū ē (nisi seductus ⁊
veritate vacuus) q̄ se nō cognoscat pctōrem.
Nā si dixerim⁹ qz peccatū nō habemus nos
ip̄os seducim⁹. ⁊ veritas in nobis nō ē. Nō
ergo p̄sumā de mea iusticia s; d̄ tua miscōdia
Quia apud te ppiciatō est. Si em̄ iniquita
tes sic obseruaueris vt eaz iudex solus eē vel
les ⁊ eē nolles misericōis ⁊ vtiq; nulla mihi
eēt spes. nulla p̄solatio. Sed ideo nō despe
ro. qz apud te ppiciatio ē. ⁊ ppter legē tuā. ⁊
Legē amoris et gr̄e. in q̄ das reis veniā. su
stinui te dñe. p̄piciatō sperās ⁊ sperādo expe
ctās tuā miscōdiam. Et hoc dñe. qz oīa nosti
nō solū tibi p̄fiteor. sed etiā alijs vt oīmbus
notū sit m̄ifeste dicēs. Sustinuit aīa mea
in x̄bo ei⁹. Qui⁹ eius. In x̄bo ei⁹ cuius ver
bū nō fallit nec fallit. Nō in x̄bo hoīs q̄ mē
dat ē. sed in x̄bo dei q̄ verax est. Un̄ subdit
Lspauit aīa mea in dño. Nō i hoīe sed in deo
sperauit q̄ verbo suo infallibili p̄ peccatorū
veniā regnī celozū gloriā repromisit. Spera
uit in quā. A custodia matutina vsq; ad no
ctē. Ideo dicit a custodia seu vigilia matu
rina. que ē p̄ncipiū diei sperandū vsq; ad
noctē. qz in dño spare d; anīa a p̄ncipio vi
te vsq; ad mortē. Nā q̄ vsq; ad mortē pseu
rauerit saluus erit. Sic ergo. Speret israel i
dño. Nō solū speret vn⁹ sol⁹ sed tot⁹ fidelis
p̄pls. qm̄ nō vni soli sed multis dictū ē. Spe
rate in dño oīs p̄gregatio populi. effundite
corā illo corda v̄ra. Et merito speret israel. s.
oīs ecclīa ⁊ p̄gregatio fidelīz i dño. Quia
apud dñm miscōdia. Nō magna solū. sed ma
xima. nā copiosa ē apud eū redēptio. Sed
quō verū ē. qz copiosa fuit redēptio tpe Da
uid. cū nondūz tps redēptionis aduenisset.
Sane semp copiosa fuit redēptio. sed vt ipe
Dauid p̄pheticē innuit. hec fuit apud deum
hoc ē apud diuinū secretūz sp̄ p̄posita semp
qz p̄uisa. ac eterna p̄destinatiōe disposita. s;
nō semp copiose ac plene ap̄d hoīes exhibi
ta. qz nō tpe legis nature aut legis moſayce/
sed tpe legis gr̄e. de quo scriptū ē. Qū venit
plenitudo t̄pis. misit d̄ filiū suū factū sub
lege. vt eos q̄ sub lege erāt redimeret. Unde
randē impletū ē quod olīz Dauid p̄dixerat.
Et ipse redimet isrl̄ ex oībz iniquitatib; eius. ⁊
Nūc ergo dñe miscōdie maxie oportunū tē
pus ē. vt de p̄fundis fluctib; miseriarū ad te
fontē miscōdiāz clamando consurgā. ⁊ d̄ me

meaq; ppria frute diffidēs. de te tuaq; gr̄a
⁊ pietate sperādo confidā. ⁊ ad tuā clemētissi
mā ppiciationē p̄fugiā. Dignū q̄z ⁊ iustū est
vt tibi o p̄ssime tpe gr̄as agā. apud quē est
copiosa redēptio. id copiosa sp̄aliter esse di
cit. qz tua i cruce passio. tuīq; p̄ciosi sangui
nis oblatio. nō solū p̄ vni⁹ aut paucorū ho
minū salute. s; p̄ totū isrl̄. p̄ totū ecclīe. p̄ to
tius mūdi pluriūq; si forēt mūdoz redēpti
one copiose sufficere p̄hibet. Per hui⁹ ergo
passionis virtutē. p̄ hui⁹ sanguinis effusioēz
te dēp̄cor. vt a pct̄is meis et a penis quas p̄
his mereor me redimas. redemptūq; ab eis
eripias. ⁊ ereptū a malis meis. tecū in bonis
tuis habitare concedas.

Meditatio super se

primo psalmo penitentiali.

Domine ihu x̄pe q̄ spantes i tenō R
deseris. clamātes ad te n̄ despici.
q̄ q̄rētes te nō fugis. te desideran
tes nō respicis. s; de se diffidētes
in te autē p̄fidētes consolāris. Tibi humilit
supplico. vt mihi q̄ in p̄cedēti psalmo cōfes
sus sum diffidentia frutis pprie. tua potētī
virtute largiri digneris sobriāz exultationē
sp̄ialis leticie. ad quā imp̄randā suspirās
dicol. Dñe exaudi or̄em meāz. aurib; p̄cipe
obsecrationē meā. Nō sepe dixi. itez repeto
vt orōnis repetitio sit deuorōnis p̄firmatio
Nec me tedet sepe iterare verba oratōis. qui
sepius iteravi opa iniquitat̄. nec peto exau
diri in mea iusticia. sed in veritate tua exau
di me in tua iusticia. Hoc ē. tu qui verax es
⁊ in veritate tua penitētib; veniā p̄misisti.
exaudi me penitēte. nō in mea sed in tua iu
sticia. s. in miscōdia tua que penitētes iustifi
cat. Peto em̄ iusticia miscōdie. quaz exeres i
p̄senti seculo. nō iudiciū illius iusticie quā fa
ctur⁹ es i futuro. Id sequit̄. Et nō intres i
iudiciū cū fno tuo. Ego em̄ nō suz dignus
vocari amic⁹ vl̄ filiū tuus. sed tm̄ seru⁹ tuus
suz q̄ miscōdia indigeo. ad te fugitiū⁹ redeo.
pacē q̄ro. Nō ergo in futuro intres meuz i
districtū iudiciū. qz ego volo intrare tecum.
Intrāt in iudiciū cū dño. q̄ iusticiā suam iā
ctantes de ea p̄sumūt. Quibus p̄ p̄phetā di
cit dñs. Quid vultis meū iudicio contēde
re. Dēs dereliquistis me. Nō sic ego. sed iu
sticia meā corā me eē nullā reputol. qz nō iu
stificabit i p̄spectu tuo oīs viues. Quia ⁊
si apud se q̄s suo iudicio iustificet. tamē oīs
bō in hoc mortali corpe viues nō iustifica

salutē meaz attribuo dicēs. Nō nob dñe nō nobis / s; nomī tuo da gliaz. Nāc in quā gloriā salutē mee aduersādo auferre conāt. Un̄ uenīēter subdit. Et pdes om̄es q̄ tribulāt aīaz; meā. s; diabolū z oēs obfīatos. et merito pdes me tribulātes. qm̄ ego seru⁹ tuus sū. Ad te ī mea tribulātōe recurrēs sicut seru⁹ hūilis z fidelis uasall⁹ recurrit ad dñm. ¶ Ecce ergo hui⁹ psalmi aliozūq; psalmozū pñialū lera conclusio. Ecce spūalis leticie exultatio. quā salutar; pñie p̄tristatio finaliter opat. Un̄ q̄ p pñiam affligit tādē dicit. p̄solationes tue letificauerunt aīam meā.

Oratio operis. hu⁹

ius conclusua.

D A ḡ mibi dñe hos quos pñiales psalmos ecclia tua noīat. z a penitētib; tibi psallēdos eē p̄dicat / tā digne ac deuote / nō solū ore / s; corde penitēdo psallere. vt p̄ p̄tristatōz pñie salutaris / exultatōz p̄seq̄ ualeā leticie spūalis. vt p̄ salutarē pñiam / tandē p̄ spūalē leticiā exultando dicā. Spūs tuus bon⁹ deducet me ī terrā rectā. Da mibi dñe hunc septenariū penitētiāliū psalmoz esse remediū p̄tra septenarium mortaliū pctōz. mibiq; esse auxiliū; ad septenariū p̄trurū p̄ncipaliū. ad septenariūz donoz spūaliū. ad septenariū beatitudinū. ad septenariū deniq; petitionū ī oīone dñi / ca p̄tentaz. ¶ Da mibi dñe ī hoz psalmozū meditatōe timorē pene. dolorē culpe. spes uenie. amorē cordial̄ mūdicie. desiderū celest; patrie. diffidētiā p̄trus p̄prie. exultatōz deniq; spūalis leticie. De h̄ em̄ septenario mentaliū affectuū; p̄ncipaliter agit ī h̄ septenario deuoroz psalmoz. His septē affectib; q̄si se p̄tē scale pñie gradib; / ad vitā patrie celestis ascēdit. q̄ me finaliter deduci / z feliciter ascēdere / et tecū habitare / p̄bēniterq; regnare tumiscōditer prestare digneris. Qui uiuis z regnas in secula seculoz. Amen. ¶ In hoc finitur doctrinalis expositio m̄grī Joh̄is Berlon sup̄ septē psalmos penitētiales zc.

Incipit Donatus

moralizatus venerabilis m̄grī Joh̄anis de gerson Cancellarij parisiensis. Arteloionis quot sunt? Octo
Que? Cognitio substantie. cognitio qualitatis. cognitio p̄cepti dei. cognitio eiusdem. cognitio hominis s̄m deū z s̄m naturaz. p̄sidera

tio futuri iudicij. p̄sideratio leticie electozū. z p̄sideratio tristicie damnatoz. ¶ Homē qd est? Hō. qz hō uocaris. si cognoscis substantiā tuā vñ factus es / ueraciter scis. est nomē. Ecce cognitio substantie q̄ ē p̄ma p̄sozois. de terra es z ī terrā reuerteris. ¶ Homī q̄t accidunt? Sex. Que? Qualitas. p̄partio. gen⁹. numerus. figura. casus. ¶ Qui? q̄litas hō? Appellatiue. qz cōe ē oībz hoībz d̄ terra fieri imo de viliori terra siue materia. Cōe ē etiā oībz hoībz eē aīal̄ rōnale. Qui? q̄d? p̄partōis? Nullius. qz hō nō d; augeri p̄ p̄sumptōem. nec minui p̄ pusillanimitatē. Et ideo est nomē substantiuū. vt stare habeat extra nimū timorē z p̄tra nimīā p̄sūptuosaz spem. ¶ Qui? generis? Cōis. Quia tā uiro q̄ mulieri uenit natura hoīs. Qui? numeri? Singularis. qz quilibet p̄ se ratiōz reddet aī tribunal xp̄i. ¶ Qui? figure? Simplicis. qz nō potest diuidi ī plures sectas. O p̄ter em̄ si saluari debet / q̄ solū fidē xp̄i p̄fiteat / z ab illa non diuidat. Qui em̄ hāc fides nō h̄nt / nō hoīes dici debēt s; bruta. qm̄ carēt rōne. ¶ Qui? casus? Mortaliū z uocatiū. qz noīat tā mortalē q̄ immortalē erat creatus. z uocat opariū q̄ eterne quieti erat deputat⁹. ¶ Qui? declinatōis? Tercie. qz d̄ uariar; hūiliari d; triplr. corā deo. corā primo. corā seip̄o. Un̄ regit? Si bñ regit / a deo regit. si male / a diabolo. ¶ Discutiamus itaq; dicta. O hō si p̄siderare vis qd sis q̄ ad materia; / sine dubio inuenies te nobilissimū aīaliū. aīa tua ad silū dñe facta. z imagine ei⁹ insignita / h̄ns in se p̄trutē intelligēdi. uolēdi z memorandi. Nec aīa infusa ē a deo in tuūz uilissimū corpus / feridū z fragile. vt tanq; dñia sapiētissimā / z tanq; hospes sagax domū tuā; regat. Ipsa ergo q̄stus est de se / semp̄ ualet agere q̄ dño suo sunt placita. z ad hoc dirigit sensus exteriorē ad exteriora officia. nō inducētia quicq; nociuū ad lectionē sacrā vel ad crucē dñi intuentā. vl̄ ad alia salubria que sibi uilia uident. Idēco si uoluntatē carnis seq̄ris / hospitē opprimis. dominā occidis. malū ergo z uile ē hoc hospitū ī quo tā nobilis hospes piclita. Si ergo vis s̄m aīam uiuere / nō s̄m carnē. p̄sidera q̄ caro tua terra est. terre ergo p̄ditōes serua. Terra em̄ bassa z dura oīa portās p̄trute patiētie. z quāto plus ab aliquo ueraris / tāto ei plus bñfacias. imbrē em̄ salutaris doctrine z diuine gratie inglutire studeas. et sicus sis a fluru uiciorū. carnis et cupiditat; terrene. Habes itaq; qd sit